

Reisverslag Schotland (13 mei t/m 21 mei 2013)

Maandag 13 mei (dag 1)

Vandaag zouden we al vroeg worden opgehaald door de taxi, al om vier uur. Rond een uur of zes waren we op Schiphol en besloten maar gelijk om te gaan inchecken. Dit verliep allemaal zeer vlot en had ik (Ronald) dus nog genoeg tijd om wat aan m'n nicotine gehalte te doen. Hierna gingen we door de douane heen, want we hadden besloten om hier nog even een klein ontbijtje te nuttigen. Het vliegtuig vertrok mooi op tijd dus hingen we rond acht uur in de lucht op weg naar Edinburgh. Op het vliegveld van Edinburgh aangekomen moesten we de camperverhuurder bellen om te melden dat we aangekomen waren zodat hij ons kon ophalen; aangezien we nog op de bagage moesten wachten besloten we om hem maar gelijk te bellen, dat was dus snel geregeld. Nadat we de bagage hadden moesten we nog een klein kwartiertje wachten voordat we werden opgehaald. De rit naar het verhuurbedrijf was naar Bo 'Ness en duurde een kleine 20 minuten dus dat was goed te doen. Daar aangekomen konden we de bagage gelijk in de camper doen die al klaar stond, nadat we de papieren rompslomp hadden gedaan konden we rond half elf vertrekken. Aangezien Frank al eerder in Engeland was geweest en dus enige ervaring had met het links rijden hadden we besloten dat hij het eerste stuk zou rijden en dat ik me op de route zou concentreren. Zo gezegd zo gedaan en off we go...

Eerst zouden we in Bo 'Ness nog wat boodschappen gaan doen en dat was op nog geen vijf minuten van de verhuurder vandaan dus waren we daar zo. Na de boodschappen gingen we dan eindelijk echt op weg en was de reis door Schotland begonnen.

Ons eerste doel was Cairnpapple Hill dat ongeveer een kleine 12 km ten zuiden van Bo 'Ness is, dus daar waren we snel en was een mooi stukje rijden door het glooiende Schotse land en om aan de camper te wennen. Ondertussen begon het weer mooi op te klaren en begon de zon te schijnen. Bij Cairnpapple Hill aangekomen parkeerden we de camper en liepen de heuvel op, en na een kleine

vijf minuten waren we boven bij de grafheuvel. Er was een kleine ruimte ingericht waar je toegangskaartjes voor de graftombe kon kopen maar ook de nodige info en foto's te zien was. Ook de man die daar was vertelde het een en ander over de heuvel en de geschiedenis er van, ondanks dat ik er al het een en ander over had gelezen was het best wel interessant. Ook hoorde ik daar een nieuwtje over de stenen kring 500 meter verder dat die niet oud was en dus nep; daar hoefden we dus niet heen, dat scheelde dus weer. Toen we naar de

graftombe liepen kwam er in de verte al een hele donkere lucht aan en al snel begon het te hagelen en te stormen, we besloten dus om maar even in de graftombe te wachten totdat de bui over was.

Na een klein uurtje waren we weer terug in de camper en besloten om maar eerst even snel een bakje koffie te maken, het heeft zo zijn voordelen zo'n camper.

Na de koffie gingen we op weg naar het Falkirkwheel bij Falkirk, dat zou een half uurtje rijden zijn. Ook daar waren we vrij snel en zonder verkeer te rijden en vonden al snel een plekje om de camper neer te zetten. Vandaar was het een klein stukje lopen naar het wiel. We hadden geluk want na een kleine tien minuten ging er een bootje in om van boven naar beneden te gaan. Dit ging redelijk snel en binnen twee minuten was de bak met het bootje beneden. Na een half uurtje en wat foto's en filmpjes gingen we weer verder richting het Wallace Monument dat een klein half uurtje verder zou zijn bij het stadje Stirling. Hier

aangekomen kochten we een kaartje en liepen (klommen) omhoog naar de toren. Aangezien ik weer een top conditie had was het weer afzien en drie keer sterven onderweg, maar uiteindelijk waren we boven. Hier hadden we een mooi uitzicht en ook hier begon het zonnetje weer te schijnen, wat een bofkontjes waren we toch weer. Na de toren te hebben beklommen zijn we weer naar beneden gegaan. Het uitzicht was wel mooi maar de toren op zich zelf vond ik wel een beetje tegen vallen, echter de info was ruim voldoende en wel

interessant. Na een klein uurtje en een wat koffie en een broodje gingen we snel verder richting Oban, want het was al iets over twee en dat was toch nog wel twee tot twee en half uur rijden en onderweg nog wel hier en daar stoppen voor foto en of film.

Onderweg heb ik het stuur overgenomen van Frank en had al snel in de gaten dat het rijden links erg mee viel. Nog een paar maal gestopt en rond vijf uur waren we in Oban. Daar nog snel langs de Staffa shop gereden voor info voor de volgende dag, echter waren ze al dicht. Hierna gingen we naar de campsite om een plekje voor twee nachten. Daar aangekomen hadden we al snel een plekje gevonden en moesten we de boel klaarmaken voor de nacht, even het snoer uitrollen en de stekker in de stroomkast en klaar waren we. Na een simpele, lekkere en snelle maaltijd nog even een klein stukje gelopen en verder wat foto's bekeken en toen vrij vroeg naar bed, want het was een lange dag en de volgende dag zou de taxi (die we al geregeld hadden) al om zeven uur klaar staan om ons naar de haven te brengen.

(Totaal gereden deze dag: 203 Km.)
(Overnacht op: Oban Caravan & Camping Park)

Dinsdag 14 mei (dag 2)

De afgelopen nacht een paar keer wakker geweest omdat ik dacht dat de camper wegvloog, wat een storm en wat een regen was dat in de nacht. Om zes uur liep de wekker al weer af en moesten we ons klaar maken voor een dagje Staffa, Iona en Mull. Het weer was aardig opgeknapt en de lucht begon ook al op te klaren, dus met een beetje geluk zou het vandaag droog kunnen zijn.

Iets voor zeven liepen we naar de uitgang van de campsite en

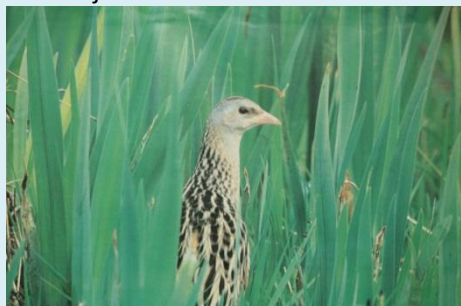
zagen dat de taxi al klaar stond en al snel waren we bij de haven. Bij de terminal aangekomen overhandigde ik de uitdraai van de reservering en al snel hadden we de tickets voor de boot, bus, boot, boot, bus en boot. Zes kaartjes per persoon. Na een klein half uurtje konden we aan boord van de veerboot en even later vertrokken. Na een drie kwartier varen kwamen we aan op Mull en moesten we op zoek naar de bus. Meerdere mensen wisten niet welke bus we

hebben moesten maar na twee bussen van binnen te hebben gezien hadden we de goede bus te pakken. Na iets meer dan een uur met de bus kwamen we aan in Fionnphort, waar we op de boot naar Staffa moesten overstappen. De boot lag al klaar en na een minuut of tien vertrokken we richting Staffa, het weer was helemaal opgeklaard en ze zon scheen lekker. In verband met de storm van die

nacht wist de kapitein niet zeker of we op Staffa landen konden door de hoge golven. Er was inderdaad een behoorlijke deining, en na veertig minuten waren we bij Staffa. Daar zagen we al snel dat het onmogelijk was om op Staffa te komen door het hoge water en de golven, dat was wel jammer. Door de hoge golven en de basaltkolommen hadden we wel een spectaculair schouwspel van de hoge golven die hoog tegen de kolommen op sloegen. De kapitein deed zijn uiterste best om zo dichtbij mogelijk te komen. Ook zagen we een grote groep Puffins en ook hier probeerde de kapitein dicht bij te komen wat redelijk lukte. Na een ruim een uur gingen we weer terug richting Iona. Op Iona aangekomen hebben we eerst wat gegeten en gedronken bij het enigste restaurant van Iona, dus lang nadenken over waar iets te gaan drinken heb je niet nodig. Hierna zijn we naar het oude klooster gelopen voor wat foto's en bezichtigingen. Op de heenweg zagen we allemaal mensen bij een weiland staan kijken naar iets, ook hoorden we een geluid wat we niet herkende. Na een minuutje of tien besloten we om naar een groepje fotograferen te gaan voor meer info. Daar

aangekomen hebben we gevraagd waar ze naar keken, wetende dat je dan wel de vertaling moet weten van de naam. En ja hoor... in het weiland zou een "Corn Crake" zitten die naam zei ons dus niets en konden er ook niets van maken. Ze waren er al een paar uur en hadden hem nog maar een paar keer gezien. Dat moest ik dus ook zien, ik met mijn fotocamera met zoomlens ook op het weiland gericht. Had al snel in de gaten dat die vogel meer naar rechts zat en begon dus daar te kijken. Ja hoor... binnen een paar minuten

had ik hem gevonden en foto's van gemaakt (haha). Had het idee dat die anderen dat niet echt leuk vonden dus besloten we om maar verder te gaan. Later zijn we er achter gekomen wat voor een vogel het was, het bleek de Konings Kwartel te zijn en behoorlijk zeldzaam. Na een kleine wandeling zijn we nog wat wezen drinken in de zon en zijn naar de veerboot gegaan naar Mull. Daar aangekomen moesten we nog ruim een half uur wachten, de zon scheen nog steeds dus dat was niet erg. Ondertussen nog wat met andere toeristen gepraat over vakantie etc.

In de bus hadden we een andere chauffeur, deze was een stuk leuker dan die van de heenweg. Vertelde leuke dingen over Mull, stopte regelmatig om ons de gelegenheid te geven voor foto's. Ook een grapje links en rechts, het leek wel een busreisje. Bij de haven van Craignure, op Mull, hoefden we niet lang te wachten op de boot naar Oban. In Oban aangekomen was het al zeven uur geweest en moesten we op zoek naar een restaurant, aangezien we wel een happie lustte na zo'n lange dag. Na een aantal restaurants afgelopen te hebben hadden we er één gevonden. Restaurant Cuan Mor aan de boulevard van Oban waar we heerlijk gegeten hebben; echt een aanrader. Hierna hebben we een taxi gezocht en zijn we naar de campsite gegaan. In de camper nog een kopje koffie gedronken, biertje en foto's bekeken en rond een uur of elf naar bed gegaan. Het was weer een mooie dag met vele indrukken.

(Totaal gereden deze dag: 0 Km.)
(Overnacht op: Oban Caravan & Camping Park)

Woensdag 15 mei (dag 3)

Vandaag weer vroeg op aangezien we ruim 250 km zouden gaan rijden en ook de nodige dingen op het programma staan. We zouden van Oban naar Fort William, Fort Augustus, Eilean Donan Castle (bij Dornie) en dan naar de campsite tussen Dornie en Kyle of Lochalsh en dan eten in Kyle of Lochalsh of doorrijden naar Broarfort.

Rond half acht waren we onderweg naar Stalker Fiewpoint voor foto's en ontbijt, dat was een half uurtje rijden dus daar waren we zo. Hier uitgebreid ontbeten met een mooi uitzicht op Salker castle en na een klein uurtje zijn we weer verder gereden naar Fort William. Na een kleine drie kwartier waren we in Fort William aangekomen en gingen we op zoek naar Old Inverlochy Castle dat we al snel vonden. Dit is een oude ruïne uit de 13^e eeuw, was leuk om gezien te hebben maar niet echt bijzonder. Verder dus maar weer naar het volgende punt op het programma; Neptunes Staircase in Bonnavie op zo'n 10 minuten rijden van Fort William. Ook nu scheen de zon weer volop met af en toe een wolkje met twee drupjes regen. Bij de sluizen een klein half uurtje rondgelopen en weer verder (was ook niet echt bijzonder, wel leuk om gezien te hebben)

Van Bonnavie gingen we naar "Anoch More Ski Range" dat ongeveer 15 minuten rijden was. Hier namen we de skilift naar boven (685 meter) en hebben daar van het uitzicht genoten en hebben nog een kleine wandeling gemaakt en daarna zijn we naar het restaurant voor een drankje en een hapje. Na ongeveer een uurtje boven geweest te zijn, zijn we weer met de lift naar beneden gegaan en zijn we verder gereden in de richting van Fort Augustus.

In Fort Augustus aangekomen hebben de camper op de parkeerplaats van het toerist center geparkeerd en van daar was het een paar minuten lopen naar de sluizen en de winkelstraat met hun leuke dijkhuisjes bij de sluis. Hier hebben we ook de lunch genuttigd en fish & chips, was wel redelijk te eten, jammer van die dikke patat. Na nog wat rond gelopen te hebben gingen we weer verder. Na een kleine tien minuten rijden kwamen we in de file te staan. Auto's keerden al en reden terug, van een gekeerde bestuurder hoorden we dat er verderop een ongeluk was gebeurd en dat het wel vijf uur kon duren. Dus zat er maar één ding op.... Keren dus.... Met een camper van tegen de zeven meter op een relatief smalle weg, uitdaging dus. Na een paar keer heen en weer gestoken te hebben stonden we met de neus weer richting Fort Augustus. We hadden even snel op de kaart gekeken want ik wist dat er wel een alternatief was alleen moest even kijken hoe te rijden. Al snel zaten we op de detour route en die bleek allerlei mooie uitzichten te hebben waarvan ik het bestaan niet wist, verrassing dus (toch wel goed zo'n ongeluk).

Rond drie uur kwamen we bij Eilean Donan Castle bij Dornie aan. De camper neergezet op een ruime parkeerplaats, echter werden we al snel achterna gezeten door een medewerker met de melding dat we op een touringcar plaats stonden. We vertelde hem dat we niet op de auto parking konden komen ivm onze hoogte, toen vertelde de man dat er aan de andere kant van het gebouw nog ruimte genoeg was. Frank had de camper weggezet en we hebben hier nog wat rond gekeken. Aangezien we niet genoeg tijd hadden om naar binnen te gaan ivm, sluitingstijd besloten we om maar rustig door te rijden, het was ondertussen al bijna vijf uur.

Rond drie uur kwamen we bij Eilean Donan Castle bij Dornie aan. De camper neergezet op een ruime parkeerplaats, echter werden we al snel achterna gezeten door een medewerker met de melding dat we op een touringcar plaats stonden. We vertelde hem dat we niet op de auto parking konden komen ivm onze hoogte, toen vertelde de man dat er aan de andere kant van het gebouw nog ruimte genoeg was. Frank had de camper weggezet en we hebben hier nog wat rond gekeken. Aangezien we niet genoeg tijd hadden om naar binnen te gaan ivm, sluitingstijd besloten we om maar rustig door te rijden, het was ondertussen al bijna vijf uur.

Vandaar zijn we naar de campsite gereden om voor die nacht al vast een plekje te bespreken. Daar aangekomen moesten we nog vijf minuten wachten tot het vijf uur was voordat er iemand aanwezig was op de receptie. Na even gewacht te hebben konden we binnen komen. De eigenaar was een aardige oude man die het schijnbaar gezellig vond om met zijn gasten te babbelen want al snel ging het over van alles en nog wat. Ondertussen waren er nog andere mensen aangekomen en die stonden buiten te wachten, helemaal fout dus, moesten ook maar snel binnen komen. Voor ons mooi de gelegenheid om naar buiten te gaan, want we zaten daar al ruim vijftien minuten. Nadat we onze plek hadden uitgezocht gingen we richting Kyle of Lochalsh om te tanken en op zoek naar een happie eten. Daar aangekomen de camper geparkeerd, echter wou de zijdeur met geen mogelijkheid meer op slot. We hebben de verhuurder gebeld om te overleggen wat te doen. Aangezien we al een aardig eind weg waren kon hij 's avonds niet meer langs komen. Ook hadden we al een provisorische oplossing gevonden, echter konden we de deur niet gebruiken, dus vertelden we hem dat en dat wij er geen probleem mee hadden om de vakantie zo verder te doen. Toen we dat geregeld hadden hebben we nog even geld gepind en getankt, verder zagen we dat het eettentje die ik gevonden had op internet dicht was. Dus reden we verder in de richting van Broarfort waar ik ook een adresje gevonden had. Na een kleine vijftien minuten waren we bij het restaurant (Creelers).

Toen we binnen kwamen bleek het een heel klein restaurantje te zijn met acht of negen tafeltjes. De ober kwam naar ons toe met de vraag of we gereserveerd hadden, dit hadden we natuurlijk niet. Ze hadden rond acht uur een grote groep en of wij er probleem mee hadden dat we nog een uurtje hadden voor de maaltijd, natuurlijk hadden we dat niet en al snel werden we naar onze tafel gebracht. Het eten was uitmuntend goed en lekker en de prijs kwaliteit verhouding was ook uitstekend. Had niet verwacht dat je in zo'n klein restaurantje zo goed eten kon, echt een aanrader.

Na het eten zijn we rustig terug gereden naar de campsite en rond een uur of negen waren daar. Nog even wat gedronken en niet te laat naar bed gegaan, want ja de volgende dag weer vroeg op.

(Totaal gereden deze dag: 259 Km.)
(Overnacht op: Reraig Caravan Site in Balmacara)

Donderdag 16 mei (dag 4)

Vandaag ging de wekker weer vroeg af; rond half zeven. Het zonnetje scheen al lekker en het zag er naar uit dat het een mooie dag zou worden. We zouden vandaag de Wester Ross Coastal Trail, die tot aan Kinlochewe loopt, gaan rijden en van daar zouden we de Alternative coastal route naar Ullapool volgen. Aangezien we vandaag niet zoveel kilometers hoefden te rijden hebben we op de campsite rustig ontbeten en zijn we rond acht uur op pad gegaan. We zouden eerst nog even langs Eilean Donan Castle gaan om nog wat foto's te nemen van af het uitzichtpunt. Daar aangekomen scheen de

(Avond)

ochtend zon al mooi op het kasteel, door de zon leek het of het een ander kasteel was. Na wat foto's en koffie en nicotine voor mij zijn we verder gegaan voor de vierde etappe.

(Ochtend)

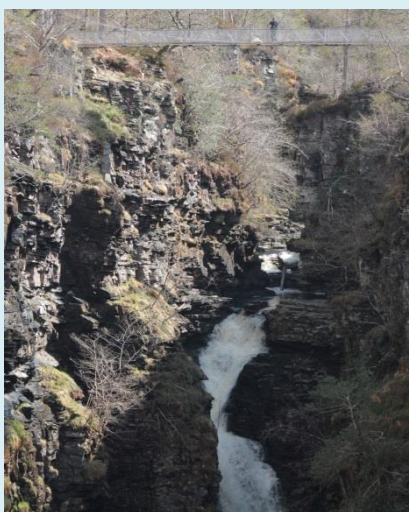
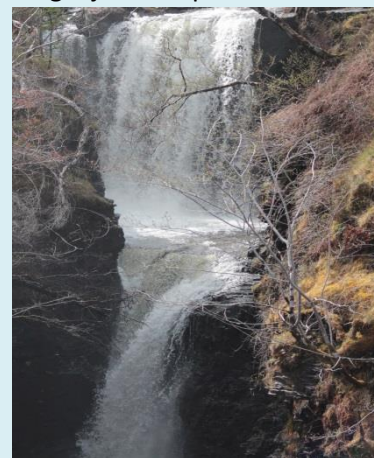
De Wester Ross Coastal Trail begon gelijk goed, ging met ruim tien procent omhoog voor een kleine twee kilometer. Toen we boven waren ging de weg weer langzaam naar beneden over een kilometer of zeven weer naar de kust, dit zou bijna de hele dag zo gaan. Op en neer met mooie uitzichten, kleine dorpjes (heel klein), langs meren en langs de zee.

Na een kilometer of tachtig kwamen we langs Beinn Eighe; dit is een National Park met vele wandelpaden en mountain-trails. Tevens is Beinn Eighe een hoge berg van ongeveer 1010 meter. Aangezien het nog redelijk vroeg was besloten we om hier een stop te maken om een stuk

te gaan wandelen (even de benen strekken). Bij het bezoekers centrum, wat dicht was, kon je vele leuke info vinden over het gebied en de dieren. Verder was het wel een mooi gebied met hier een daar een beekje en een stroompje. Na een klein uurtje waren we weer terug bij de camper en besloten om verder te rijden om bij de Victoria Falls te gaan lunchen.

Na een kleine twintig kilometer kwamen we aan bij de Victoria Falls, bij het riviertje Abhainn Garbhaigh dat uitkomt in Loch Maree. Ook hier was er niemand te bekennen dus gaf het ons de gelegenheid om, zoals gewoonlijk, over hekjes te klimmen voor betere foto's. Het duurde dus ook niet lang of ik zag een "paadje" lopen dat omhoog ging (moest je wel goed kijken, haha) en dat moest bekeken worden. Toch maar goed dat ik dat gedaan had want nu zag je nog meer van de waterval en de bovenloop die ook wel spectaculair was om te zien. Even later zijn we weer terug gegaan naar de camper voor de lunch. Na de lunch gingen we weer verder richting Ullapool en hadden nog één ding op het programma staan, namelijk de The Falls Of Mesach. Onderweg natuurlijk nog een paar keer gestopt voor foto, film, koffie en nico. Na ruim tachtig kilometer waren we plotseling bij de The Falls Of Mesach, we waren een

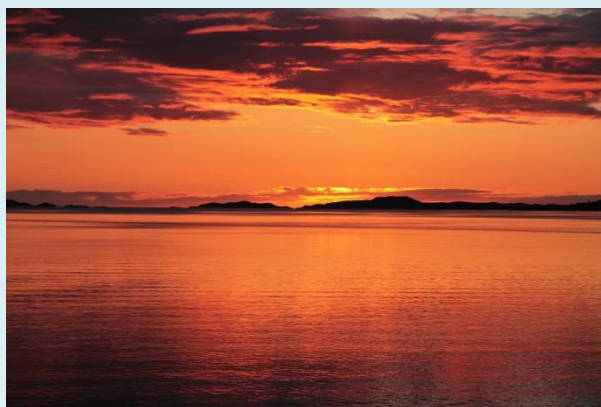
beetje kwijt waar we precies zaten. De camper geparkeerd op de parkeerplaats, die zo goed als leeg was (natuurlijk). Naar de The Falls Of Mesach was niet ver lopen en we stonden dus al snel op de hangbrug die over de kloof hing, net boven de waterval. Hier had je een mooi uitzicht op de kloof (Corrieshalloch Gorge) en de The Falls Of Mesach. Via een klein wandelpad kon je naar een uitkijkpunt die half over de kloof hing zodat je waterval nog beter zien kon, ook had je een mooi uitzicht over de kloof. De Corrieshalloch Gorge is uitgesleten na de laatste ijstijd door smeltwater en is een kleine honderd meter diep. Nadat we nog een klein wandelingetje te hebben gemaakt zijn we naar de camper gegaan en verder naar Ullapool gegaan. Van hier was dat nog vijfentwintig kilometer rijden dus daar waren we na een klein half uurtje. Aangezien we nog genoeg benzine hadden besloten we om niet te tanken in Ullapool en reden we gelijk

naar de campsite aan de rand van Ullapool en pal aan het water. Bij de campsite aangekomen was alles snel geregeld en konden we een plekje uitzoeken. We hadden gehoord dat het hier en daar behoorlijk drassig was en dat we dus goed kijken moesten waar we de camper neer zouden zetten. Als we de volgende dag vast zaten zouden ze ons er uit slepen. Al snel hadden we een redelijke plek gevonden, pal aan zee met mooi uitzicht, prima dus. Eerst ff uitblazen aan het water, met een lekker zonnetje en met een biertje en genieten van het uitzicht.

Nadat we ons eerst wat hadden opgefrist liepen we naar het centrum van Ullapool om wat eten te scoren. Aangezien we niet echt honger hadden besloten we maar een portie fish and chips te gaan halen om mee te nemen naar de camper. Halverwege de terug tocht begon het te hoven en kwamen

we doorweekt bij de camper. Het eten was gelukkig nog warm en aten we snel op. Ondertussen was het weer opgeklaard en scheen de zon weer volop, dat kan je aan de Schotse kust verwachten. Nog nagenieten van de dag aan het water met een fantastische zonsondergang en weer vroeg naar bed.

(Totaal gereden deze dag: 210 Km.)
(Overnacht op: Broomfield Holiday Park)

Vrijdag 17 mei (dag 5)

Vandaag weer vroeg uit de veren want er stonden weer een hoop dingen op het programma, dus zaten we rond half acht alweer achter het stuur.

Eerst nog even geld gepind in Ullapool en toen op weg naar (uiteindelijk Thurso) Knockan Crag wat een kleine twintig minuten rijden was. Toen we daar aankwamen parkeerden we de camper op de parkeerplaats bij het visitor centre van Knockan Crag.

Bij het visitor centre (wat vrij toegankelijk is) laten ze mooi de geschiedenis en het ontstaan van het noordwestelijk gedeelte van Schotland, wat best wel

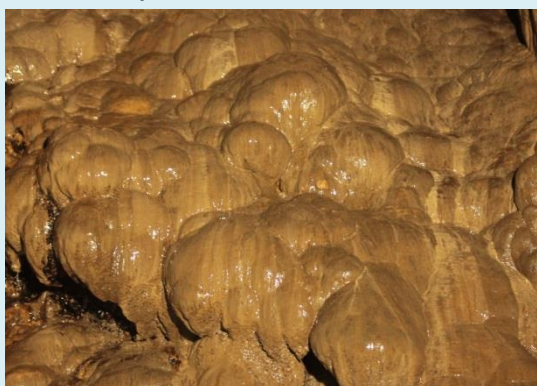
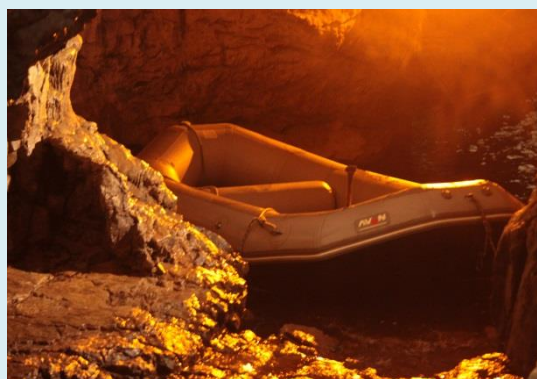
interessant is om te zien en te lezen. Hierna zijn we nog verder gelopen langs het wandelpad wat omhoog ging, ook hier waren op verschillende plekken leuke en interessante informatie te zien en te lezen. Na een klein uurtje kwamen we weer bij de camper en maakten nog een gesprekje met een Oostenrijker die ongeveer dezelfde route reden als wij maar dan omgekeerd. Hij kwam van Durness en had daar goed weer gehad, en de weg (single road) was goed te doen. Na een bakkie koffie en wat nico voor mij gingen omstreeks negen uur weer verder. Rond tien uur kwamen we in Kalysku aan en besloten om bij het haventje bij een restaurantje een bakkie te doen. Nadat Frank als een ware chauffeur de camper had gekeerd en geparkeerd gingen we naar het restaurant toe. Deze was net open en we konden wel koffie krijgen maar de keuken was dicht. Lekker op het terras gezeten in de zon en na een klein half uurtje zijn we weer verder gegaan. Rond elf uur waren we in Scouri en besloten om daar vers brood te halen om aan de kust lekker te gaan lunchen. Zo gezegd zo gedaan en na een kwartiertje stonden we op een parkeerplaats vlak bij de begraafplaats aan de kust. Hier uitgebreid de lunch genuttigd en ook nog even de begraafplaats met z'n oude graven bekeken. Het was mooi weer dus genoten we volop! Rond twaalf uur besloten we om verder te gaan, want we waren pas halverwege en zouden nog wel het een en ander tegen komen.

De volgende stop zou in Durness zijn wat ruim een half uur rijden was. Onderweg van vele mooie uitzichten genoten en iets rond half één waren we bij Smoo Cave in Durness, dat dachten we dus. Bleek dat we het bij het tourist centre waren en dat de grot nog vier kilometer verder was. Dat zou dus betekenen dat we ruim anderhalf uur aan het lopen zouden zijn, wij dus de camper in en met een kleine tien minuten waren we bij Smoo Cave. Via paden en houten trappen naar beneden stonden we al snel bij de ingang van de grot. Bij de ingang was een gids die net wou vertrekken voor een tour en besloten we dus om ook mee te gaan, snel

een helm op en de gids achterna. We moesten al gelijk halsbrekende toeren uithalen om een rubber bootje in te stappen, begon dus al goed. Bij vertrek moesten we gelijk al plat op de bodem gaan zitten/liggen om onder het voetpad door te varen, en kwamen al snel in de 2^e kamer terecht. Hier kon je mooi de waterval zien die van ruim vijftig meter hoogte kwam. Dat was wel een indrukwekkend gezicht. Na een minuut of tien gingen we verder naar de 3^e kamer, weer moesten we plat in de boot om door een smalle doorgang te komen en kwamen we in de 3^e kamer terecht. Hier stapten we uit de boot en liepen door een smalle kleine gang verder de grot in. Hier waren verschillende druipstenen te zien. Ook kon je fossielen zien van algen in het plafond en ook een breuklijn was hier te zien. Het was allemaal zeer interessant en mooi om te zien. Ook de gids

vertelde voldoende over het ontstaan van de grot. Na een ruim een uur waren we weer buiten en gingen naar boven en dronken bij de camper nog wat. Het bezoek aan de Smoo Cave was zeker de moeite waard en een echte aanrader.

We gingen verder in de richting van Thurso, wat nog zo'n zeventig kilometer was en het was al bijna twee uur, wat dus krap zou worden om voor vijf uur in Thurso te zijn, zeker als je onderweg nog een aantal keer zou gaan stoppen voor foto's en drinken etc.

Onderweg inderdaad nog een aantal keer gestopt en rond half vijf waren we in Thurso. Gelijk even getankt en boodschappen gedaan. Op de parkeerplaats konden we de campground al zien, echter zagen we helemaal geen campers staan. Voor de zekerheid liepen we naar de campgroud om te kijken of deze wel open was; voordat we moeilijk moesten manoeuvreren met de camper aan de drukke hoofdweg. We zagen al snel dat de campground gewoon open was en na een kleine twintig minuten stonden we op een plek op de campground. We besloten om in Thurso wat te gaan eten en al snel besloten we om bij een indiaans restaurant naar binnen te gaan. Het eten was erg goed en lekker en ruim voldoende, dus liepen we met een tevreden en vol gevoel weer naar de camper. Vroeg weer naar bed want zoals in deze vakantie gewoon begint te worden, weer vroeg op.

(Totaal gereden deze dag: 225 Km.)
(Overnacht op: Thurso Caravan Park)

Zaterdag 18 mei (dag 6)

Rond half zeven ging de wekker weer, dus was dat het sein om weer op te staan. We zouden vandaag meer kilometers gaan rijden dan in de afgelopen dagen, echter met minder dingen op het programma. Dus rond half acht zat Frank alweer achter het stuur op weg naar Dunnet Head, een klein half uurtje rijden. Daar aangekomen was er ook net een tourbus gearriveerd. Dus eerst maar even koffie gemaakt en gedronken want ik had het vermoede dat ze binnen een kwartier weer weg waren. Na een kwartier ging de groep inderdaad weer weg en hadden wij het rijk alleen. Helaas was het een beetje heilig en waaide het erg hard. We hebben verschillende vogels gezien zoals de Jan van Gent en de Noorse storm vogel. Ook zagen we honderden vogels die een nest hadden op de steile kliffen, dat was een erg leuk gezicht om te zien. Na een tijdje snel verder richting Duncansby Head.

Vlak voor Duncansby Head kwamen we door het plaatsje Mey en ik herinnerde me dat hier ook het kasteel van de Britse Charlie was. Al snel zagen we waar het was en besloten om er even langs te rijden, was wel grappig om gezien te hebben.

Na een kleine drie kwartier waren we bij Duncansby Head, waar de Duncansby Stacks zijn. Dit zijn drie hoge rotspunten die los van de kust staan en zijn bijna honderd meter hoog en zijn ontstaan aan het eind van de laatste ijstijd. Helaas wat het weer een beetje tegenvallend, het miezerde zacht en er stond een stevig wind. Na een klein uurtje heen en weer gewandeld te hebben besloten we maar om weer snel in de camper een bakkie te maken en verder te gaan

naar het volgende programma onderdeel; Camster Cairns, wat een klein uurtje rijden was.

Daar aangekomen waren we ook weer de enigste dus dat was wel weer prettig. Bij Camster Cairns zijn twee grafheuvels, een grote en een kleine en één graf cirkel. Al snel was ik Frank kwijt en kon hem niet vinden, bleek dat tie in de kleine grafheuvel was waarvan ik dacht dat je er niet in kon.

Na een kwartiertje stopte er een auto en er stapte drie Aziaten uit gewapend met een I-pad die als camera werd gebruikt, ook deze waren weer snel

vertrokken nadat één van hun van het looppad af was gegaan en dus tot aan de knieën in het water stond. Na een broodje en koffie gingen we snel weer verder, want we waren net iets te veel in de chill mode (was al bijna half elf). De volgende stop zou zijn bij de "Carn of Liath" net buiten Brora, een klein uurtje rijden. We reden langs de Noordzee kust en het was helaas erg heilig, dus kon je niet ver kijken, verder was het landschap eentonig en niet echt spectaculair; we waren natuurlijk wel vervend de voorgaande dagen. Na een uur waren we bij Carn of Liath, dit zijn resten van een oud woonhuis/gemeenschap van rond de twee duizend jaar oud. Na een kwartiertje zijn we

verder gegaan richting Dunrobin Castle, wat we al in de verte zagen.

Rond half twee waren we daar en kochten een kaartje voor het kasteel en tuin, we kregen te horen

dat er net een valkenier show begonnen was. We besloten om maar eens een kijkje te nemen, we zagen een aantal uilen vliegen en aan het eind kwam er nog een grote arend om te bekijken van dichtbij. Deze kon niet meer vliegen omdat die was aangereden. Het was wel de moeite waard om deze vogels van dichtbij te zien, vooral als ze dichtbij langs vlogen. Daarna zijn we nog even door het kasteel gelopen, wat ik een beetje tegen vont vallen, maar wel grappig om te zien.

Ruim een uur later gingen we verder en besloten om in Golspie even snel boodschappen te doen voor het avondeten.

Na een klein uurtje rijden vroeg Frank of we ook via de andere kant van het schiereiland naar Fortrose konden rijden, en ik vertelde dat we dat ook wel konden doen. Hierop zei Frank dat we dan de eerste weg links moesten hebben, dus deed ik dat. Na een kwartiertje rijden zagen we links in het water en op de zandbank allemaal zeehonden liggen. Dus even stoppen voor foto's en film, want het was tamelijk dichtbij. Na de foto verplichtingen

reden we weer verder, totdat de weg steeds smaller werd en over ging in zandweg. Volgens mij ging dit niet goed komen en besloot te stoppen en op onze kaart te kijken. Al snel kwamen we er achter dat we een schiereiland te vroeg waren. Laten we her maar houden op vermoeidheid.

Snel keren en weer terug naar de weg waar we vandaan kwamen. Net na vijf uur waren we op de campground bij Fortrose, bij het kantoor gestopt om de zaken te regelen voor de nacht. Hier kregen we te horen dat er geen hook-up plek meer vrij was maar nog wel gewone plekken zonder aansluiting. Als het goed was hadden we genoeg gas voor de ijskast en een volle accu voor de

(Uitzicht vanuit camper, Fortrose)

lampen, dus moest dat geen probleem zijn (wel spannend voor de eerste keer zonder hook-up). Rond half zes stonden we op onze plek, wederom weer pal aan het water. Frank ging even naar kantoor voor wifi omdat er bij de camper geen bereik was. Ondertussen besloot ik om een klein wandelingetje maken langs het strand. Na een klein uurtje waren we terug bij de camper en gingen we het eten maken. Dat was dus weer een vermoeiend dagje en eigenlijk iets te lang, maar wel weer een hoop mooie dingen gezien en gedaan.

(Totaal gereden deze dag: 271 Km.)

(Overnacht op: The Camping & Caravan Club; Fortrose)

Zondag 20 mei (dag 7)

Vandaag hoefden we niet zo heel vroeg op pad, dus na een rustig ontbijtje vertrokken we rond half negen. We zouden eerst naar Urquhart Castle aan Loch Ness gaan, vandaaruit naar het Culloden Battlefield en dan naar Ballater voor de laatste nacht. Na een klein kwartiertje rijden zijn we nog even gestopt bij de "Clootie Well". Op deze plek hangen vele kleren, vlaggen en andere stoffen dingen, ook is er een "well" (bron). Volgens volksgeloof kan je hier genezing vragen aan de geesten als je een ziekte hebt. Als offer hang je een kledingstuk of een lap stof en gooi je wat muntjes in de "well". Vandaar de naam "Clootie well".

Even later reden we weer verder en rond half tien waren we bij Urquhart Castle. Aangezien het pas om tien uur open ging konden we mooi ff een bakkie doen en ik wat nico. Ook hier waren we bijna de enigste eb hadden al snel een kaartje gekocht en besloten om maar gelijk een film te bekijken van de geschiedenis van het Kasteel te bekijken. We zaten net goed toen plots de zaal volstroomde met andere mensen, er was kennelijk net een bus aangekomen. Na de film, die zeker de moeite waard was, liepen we naar het kasteel toe. Op weg daar

naar toe kwamen we nog langs een trebuchet waar iemand van het kasteel bij stond. We hebben met haar een leuk gesprek gevoerd over de geschiedenis over het kasteel en Schotland. Ze was dan ook zeer verbaast dat we ook nog naar het Culloden Battlefield gingen, dat wij daarvan op de hoogte waren!! (natuurlijk.....ikke wel). Hierna gingen we het kasteel (lees ruïne) bekijken. Het viel me op dat het al met al een behoorlijke oppervlakte had. Overal stonden bordjes (waar niet in Schotland) waar je info kon krijgen over welke ruimte het ging, best wel interessant en de moeite

waard.

Omstreeks half twaalf zijn we weer verder gegaan en hebben in Inverness in het centrum nog wat lekkere broodjes gehaald die wij bij het Culloden Battlefield hebben opgegeten.

Nadat we de overheerlijke lunch op hadden zijn we het museum/visitor centre binnen gegaan, Hier hebben ze een permanente tentoonstelling van de geschiedenis van Schotland en met name van dit gebied waar de laatste slag is geleverd tussen de Jacobieten met de Schotten tegen de Engelsen.

Dit was zeer indrukwekkend en ik wist niet dat het nu nog zo leefde in Schotland. Voor de Schotten is dit een zeer gedenkwaardige plek en je ziet dan ook dat er bij verschillende massa graven bloemen en muntjes liggen.

Na een kleine twee uur zijn we weer verder gereden in de richting van Ballater, wat nog ruim anderhalf uur rijden was. Onderweg nog diverse malen gestopt bij mooie uitzichten, ook kwamen we nog langs een ski gebied, wat mij zeer verraste. Dacht dat ik alles wel gezien had op streetview en goegie maps, niet dus, had dit nog niet eerder gezien. Het was wel een mooi gebied om doorheen te rijden en omstreeks half vijf stonden we op de camping in Ballater. Bij het kantoor moesten we een even wachten omdat het personeel ergens op de campground waren. Frank dus op onderzoek uit en

even later kwam hij terug met de mededeling dat we een nieuwe gasfles konden pakken en een plek konden uitzoeken, en dan later bij het kantoor de rest konden regelen. Dat deden we dus. Nadat we alles geregeld hadden hebben we nog lekker in de zon gelegen/gezeten met een biertje erbij. het was weer een mooie dag geweest, zowel de dingen als het weer. Die avond hadden we besloten om de laatste avond in een restaurant te gaan eten. We kwamen er al snel achter dat we weinig keuze hadden. Uiteindelijk kwamen we bij het Alexandra Hotel uit, hier hadden ze nog één tafel vrij in de pub; of dat een probleem was, nee natuurlijk niet, we waren al lang blij dat we zitten konden. We bestelden een paar biertjes en bekeken de kaart, en ja wel hoor....ze hadden Haggis op de kaart. Nu moesten we er dus aan geloven, Haggis moest het dus wel worden. De ober had al snel in de gaten dat we het over de Haggis hadden en zei dat we ook wel een voorafje konden nemen voor twee personen. Dat leek ons een goed plan en bestelden dus een portie Haggis to share. Even later werd de Haggis gebracht en zaten we er twijfelend naar de schaal te kijken, wie proeft het eerste.

Al snel besloot ik om maar de gok te wagen en nam een hap, mijn eerste reactie was...hè....smaakt naar bitterbal. Ik zei dit ook tegen Frank die dat niet geloven wou, en besloot toen ook maar om een hap te nemen. En inderdaad vond hij het ook wel iets weg hebben van bitterballen.

De eind conclusie was dat Haggis best wel lekker is, verder was het eten ook wel goed en prijs kwaliteit was ook heel goed voorelkaar. Na nog wat biertjes gedronken te hebben, hebben we nog wat door het centrum gelopen en zijn daarna rustig naar de campground gelopen. Bij de camper nog een bakkie

gedaan en een spelletje. Aangezien we de volgende dag niet zo heel vroeg op hoefden te staan gingen we niet zo vroeg naar bed.

(Totaal gereden deze dag: 199 Km.)
(Overnacht op: Ballater Caravan Park)

Maandag 21 mei (dag 8)

Vandaag was de laatste dag en waren we rond half acht wakker en besloten om eerst rustig te ontbijten en daarna vast de camper een beetje op te ruimen en uit te mesten zodat we dat niet bij de verhuurder hoefden te doen. Nadat we alles hadden opgeruimd en het meeste hadden ingepakt reden we rond negen uur van de campground. In het centrum nog even snel langs de bakker voor wat lekkere verse broodjes voor de lunch en reden hierna richting Breamer.

Vlak voor Breamer heb je Breamer Castle en hebben daar even gestopt en hebben daar een

klein half uurtje rondgelopen. Aangezien ze bezig waren met renoveren was het kasteel gesloten. Echt indrukwekkend was het niet, de grote viel me tegen en was véél kleiner dan ik verwacht had. Het kasteel was uit de 14e eeuw en de laatste paar eeuwen was het gebruikt als jacht locatie. Na een half uurtje hadden we het wel gezien en reden verder richting het Glenn Ski Centre wat omgeven word door drie bergtoppen van rond de duizend meter. Vreemd genoeg was hier alles dicht de gehele zomer. Dat is in de alpen toch anders geregeld (beter). Dus ook hier waren we snel uitgekeken

mede doordat er een generator aan stond die een vervelend geluid maakte. Verder dus maar weer. In Blairgowrie hebben we nog even getankt, ruim een kwart tank ongeveer want we hoefden de camper niet met een volle tank in te leveren. Toen we zo'n tien kilometer boven Perth waren besloten we om op een ruime parkeerplaats de lunch te nuttigen aangezien het al tegen twaalf uur liep. Lekker in het zonnetje uitgebreid gegeten en gedronken, even alles opmaken en of weggooien. Na een kleine drie kwartier gingen we verder en waren al snel Perth voorbij waar we de snelweg opgingen in de richting van Edinburg.

Vanaf hier zou het nog een klein uurtje rijden zijn naar de verhuurder dus zouden we daar rond twee uur zijn, zoals afgesproken. Na een half uurtje kwamen we bij de Forth River waar de snelweg overheen gaat met een hoge hangbrug (Forth Road Bridge). Aan de linkerkant loopt evenwijdig de Forth Railway Bridge. Deze spoorbrug is gebouwd in 1884 en was in die tijd het grootste staalconstructie van heel GB. Daarvoor was er al een spoorbrug maar die was tijdens een grote storm ingestort. Deze die ze toen ter vervanging

hebben gebouwd is zo sterk dat die een grote orkaan nog overleefd. Deze spoorbrug is wel een imposant gezicht als je er langs rijdt.

Vlak voor Bo'Ness nog even bij een tuincentrum gestopt om de laatste rommel weg te gooien en Frank had nog wat plantzadjes gekocht voor het thuisfront.

Rond twee uur kwamen we bij de verhuurder aan, dat hadden we dus mooi gepland. We konden gelijk onze bagage overladen in het busje waarmee we naar het vliegveld gebracht zouden worden. Hierna gingen we het kantoortje binnen om alles af te handelen. Hier moesten we ook nog bijbetalen omdat de tank niet vol zat?!?! We dachten dat dat niet nodig was, een communicatie fout dus. Dus vonden we het ook wel ok zo, onze fout, sorry. Verder was alles ok en was alles snel geregeld en werden we naar het vliegveld bij Edinburg gebracht. Omstreeks drie uur waren we daar en hadden dus ruim de tijd aangezien we pas om half zes vlogen. Eerst maar snel inchecken zodat we van de bagage af waren. Hierna hebben we nog wat gegeten en gedronken en wat gewacht en ik natuurlijk nog even snel wat nico doen.

(Totaal gereden deze dag: 176 Km.)

(Overnacht bij: THUIS)

Om half zes hingen we in de lucht op weg naar Schiphol, waar we rond acht uur aankwamen. De koffers gehaald en dat was het eind van de vakantie in Schotland, afscheid van elkaar genomen want Frank ging met de trein naar Groningen en ik met de taxi naar Lochem.

Het was weer een zeer mooie reis met de campert, Schotland was zeker de moeite waard.

Het links rijden daar ben je zo aan gewent.

Al met al was het ons zeer goed bevallen !!!